

Evandjelje po Marku

Uloga Ivana Krstitelja

(Mt 3:1-12; Lk 3:2-16; Iv 1:19-28)

¹ Ovo je početak Radosne vijesti o Božjemu Sinu Isusu Kristu.

² U Knjizi proroka Izaije Bog je rekao:
“Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika
i on će vam pripremiti put.”*

³ On je glas koji viče u pustinji:
‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!
Poravnajte za njega staze!’ ”†

⁴ Taj glasnik bio je Ivan Krstitelj. Živio je u pustinji i propovijedao kako se ljudi trebaju krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu da im oprost.

⁵ Ljudi iz Jeruzalema i iz cijele Judeje putovali su k njemu u pustinju da ga vide i čuju. Ispovijedali su svoje grijehe, a on ih je krstio u rijeci Jordanu.

⁶ Ivanova odjeća bila je istkana od devine dlake, a bio je opasan kožnim pojasom. Hranio se skakavcima i divljim medom.

⁷ Propovijedao je: “Uskoro dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan ni robom biti.‡

⁸ Ja vas krstim vodom, ali on će vas krstiti Svetim Duhom.”

* **1:2** Malahija 3:1. † **1:3** Izaija 40:3. ‡ **1:7** U grčkome: *odvezati sandale*.

*Isusovo krštenje**(Mt 3:13-17; Lk 3:21-22; Iv 1:32-34)*

⁹ Jednog dana dođe Isus iz Nazareta u Galileji i Ivan ga krsti u rijeci Jordanu.

¹⁰ Čim Isus iziđe iz vode, ugleda kako se otvaraju nebesa i kako Duh u obliku goluba silazi na njega.

¹¹ Začuje se glas: “Ti si moj ljubljani Sin! Ti si moja radost!”

*Isusove kušnje**(Mt 4:1-11; Lk 4:1-13)*

¹² Odmah nakon toga Duh nagna Isusa da ode u pustinju.

¹³ Tamo je ostao četrdeset dana i Sotona ga je kušao. Boravio je među divljim životinjama, a služili su mu anđeli.

*Prvi učenici**(Mt 4:12-22; Lk 4:14-15; 5:2-11)*

¹⁴ Pošto je kralj Herod zatvorio Ivana, Isus ode u Galileju propovijedati Božju Radosnu vijest.

¹⁵ “Napokon je došlo vrijeme,” naviještao je, “blizu je Božje kraljevstvo! Odvratite se od svojih grijeha i povjerujte Radosnoj vijesti!”

¹⁶ Jednoga dana, prolazeći obalom Galilejskog jezera, opazi Šimuna i njegova brata Andriju kako mrežama hvataju ribu jer su po zanimanju bili ribari.

¹⁷ Reče im: “Pođite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi!”.

¹⁸ Oni smjesta ostave svoje mreže te pođu za njim.

¹⁹ Malo dalje uz obalu ugleda Zebedejeve sinove Jakova i Ivana kako u lađici krpaju mreže.

²⁰ Pozove i njih, a oni odmah ostave svojeg oca Zebedeja u lađi s nadničarima i pođu za njim.

Isus istjeruje nečistog duha
(Lk 4:31-37)

²¹ Isus i njegovi sljedbenici stigoše u grad Kafarnaum. Odmah u subotu odu u sinagogu te je Isus ondje poučavao.

²² Svi okupljeni bili su zadivljeni njegovim učenjem jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

²³ Tu se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom, koji počne vikati:

²⁴ “Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam tko si: ti si Svetac Božji!”

²⁵ Isus mu zaprijeti: “Umukni i iziđi iz njega!”

²⁶ Nato on krikne, žestoko protrese čovjeka i iziđe iz njega.

²⁷ Svi nazočni silno se zaprepaste i počnu raspravljati o tome što se dogodilo. “Kakvo je to novo učenje?” uzbuđeno su pitali. “Ima takvu silnu vlast! Čak se i nečisti duhovi pokoravaju njegovim zapovijedima!”

²⁸ Vijest o tome što je učinio brzo se pronijela cijelom pokrajinom Galilejom.

Mnoga ozdravljenja
(Mt 8:14-17; Lk 4:38-41)

²⁹ Pošto iziđe iz sinagoge, Isus s Jakovom i Ivanom pođe u Šimunovu i Andrijinu kuću.

³⁰ Ondje je Šimunova punica ležala u velikoj vrućici te to odmah kazaše Isusu.

³¹ On joj priđe, uhvati ju za ruku i podigne, a vrućica prestane. Žena stane ih posluživati.

³² Uvečer, kad je sunce zašlo, dovedu mu sve bolesnike i opsjednute,

³³ pa se sav grad skupio pred vratima.

³⁴ Isus je iscijelio brojne bolesnike od najrazličitijih bolesti i brojnim zlodusima zapovjedio da iziđu iz svojih žrtava. Ali nije dopustio zlodusima da govore jer su znali tko je on.

Isus propovijeda u Galileji
(Lk 4:42-44)

³⁵ Drugog jutra ustao je prije zore, povukao se na pusto mjesto i ondje se molio.

³⁶ Šimun i ostali krenu ga potražiti.

³⁷ Kad ga pronađu, rekoše mu: “Svi te traže!”

³⁸ On im odgovori: “Hajdemo i dalje, u druga mjesta. I njima moram propovijedati poruku. Zbog toga sam došao!”

³⁹ Tako je proputovao cijelu Galileju propovijedajući po sinagogama i istjerujući zloduhe.

Isus iscjeljuje gubavca
(Mt 8:2-4; Lk 5:12-16)

⁴⁰ Jednom dođe k njemu neki gubavac, klekne pred njega i zamoli ga: “Ako hoćeš, možeš me iscijeliti!”

⁴¹ Isus se sažali, ispruži ruku, dotakne ga i reče: “Hoću! Budi čist!”

⁴² Gube odmah nestane i čovjek postane čist.

⁴³ Otpravljajući ga, Isus ga strogo upozori:

⁴⁴ “Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom ponesi žrtveni dar prema

Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg ozdravljenja.”

⁴⁵ Ali čovjek ode i počne svima govoriti što mu se dogodilo; zbog toga Isusa opkoli toliko mnoštvo da više nije mogao javno ući u bilo koji grad, već se morao zadržavati vani, na samotnim mjestima. A ljudi su stizali sa svih strana.

2

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka

(Mt 9:1-8; Lk 5:17-26)

¹ Nekoliko dana nakon toga vrati se u Kafarnaum, a vijest o njegovu dolasku brzo se pročuje gradom.

² U kući u kojoj je boravio okupilo se toliko ljudi da više nije bilo mjesta ni za koga, čak ni pred vratima. A on im je propovijedao Riječ.

³ Uto dođu četvorica noseći uzetog čovjeka na nosilima.

⁴ Kako nisu mogli kroz mnoštvo doći do Isusa, načine rupu u glinenom krovu nad njegovom glavom i spuste bolesnika na nosilima ravno pred Isusa.

⁵ Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: “Sinko, oprošteni su ti grijesi!”

⁶ Ali neki židovski vjerski vođe koji su ondje sjedili rekoše u sebi:

⁷ “Kako ovaj može tako govoriti! On huli! Tko može opraštati grijehе osim jedinoga Boga!”

⁸ Isus duhom prozre njihove misli pa ih upita: “Zašto to smatrate hulom?”

⁹ Što je lakše reći uzetom čovjeku: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani, uzmi svoja nosila i idi’?

¹⁰ Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.” Okrene se zatim prema uzetome i reče:

¹¹ “Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!”

¹² Čovjek smjesta ustane, uzme nosila i iziđe naočigled mnoštvu. Svi su se divili i slavili Boga govoreći: “Takvo što još nikad nismo vidjeli!”

Isus poziva Levija

(Mt 9:9-13; Lk 5:27-32)

¹³ Isus ponovno ode na obalu jezera. Poučavao je mnoštvo koje se okupilo oko njega.

¹⁴ Prolazeći tuda, opazi Levija, Alfejeva sina, kako ubire porez te ga pozove: “Pođi sa mnom!” Levi ustane i pođe za njim.

¹⁵ Dok je Isus poslije bio u kući za stolom, došli su brojni ubirači poreza i grešnici i pridružili se njemu i njegovim učenicima. Mnogo takvih bilo je među onima koji su išli za Isusom.

¹⁶ No kad neki pismoznanci, farizeji, ugledaju Isusa kako jede s tim ozloglašanim ljudima, kazaše njegovim učenicima: “Zašto vaš učitelj jede s ubiračima poreza i drugim grešnicima?”

¹⁷ Kad je Isus to čuo, reče im: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima. Nisam došao zvati pravednike, već grešnike.”

Rasprava o postu

(Mt 9:14-17; Lk 5:33-39)

¹⁸ Ivanovi učenici i farizeji povremeno su postili. Jednoga dana neki ljudi dođu Isusu i upitaju ga: “Zašto Ivanovi učenici i farizeji poste, a tvoji učenici ne poste?”

¹⁹ Isus im odgovori: “Mogu li uzvanici na svadbenoj večeri postiti dok su s mladoženjom? Ne mogu postiti dok je mladoženja s njima.

²⁰ Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.

²¹ Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpom od još nesmočena platna. Zakrpa bi se skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.

²² Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove jer bi se raspuknuli. Vino bi se prolilo, a mjehovi uništili. Novo se vino lijeva u nove mjehove.”

Rasprava o suboti
(Mt 12:1-8; Lk 6:1-5)

²³ Jedne su subote Isus i njegovi učenici prolazili poljem usjeva. Učenici počnu putem trgati klasje.

²⁴ Farizeji rekoše Isusu: “Zašto čine ono što je subotom zabranjeno? Zakonom je zabranjeno skupljati usjev subotom!”

²⁵ Ali Isus im odgovori: “Niste li nikada u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David kad su on i njegovi pratioci u nevolji ogladnjeli?

²⁶ Ušao je u Dom Božji * (u to je doba veliki svećenik bio Ebijatar) i jeo prineseni kruh koji je dopušteno jesti samo svećenicima te ga je dao jesti i svojim pratiocima.

²⁷ Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.

²⁸ Ja, Sin Čovječji, gospodar sam čak i subote.”

* **2:26** U Hram. Vidjeti 1 Samuelova 21:1-6.

3

Isus iscjeljuje u subotu

(Mt 12:9-14; Lk 6:6-11)

¹ Isus ponovno ode u tamošnju sinagogu. Ondje je bio neki čovjek usahnule ruke.

² Isusovi neprijatelji budno su pazili hoće li mu iscijeliti ruku u subotu da ga mogu optužiti.

³ Isus reče čovjeku usahnule ruke: “Ustani i dođi ovamo na sredinu!”

⁴ Zatim ih upita: “Je li subotom dopušteno činiti dobro ili zlo, život spasiti ili pogubiti?” Šutjeli su.

⁵ Srdito ih pogleda duboko ožalošćen tvrdoćom njihovih srca te reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On ju ispruži, a ruka mu postane zdrava.

⁶ Farizeji se smjesta odu dogovoriti s herodovcima da ga smaknu.

Mnoštvo slijedi Isusa

(Mt 4:23-25; 12:15-16; Lk 6:17-19)

⁷ Isus i njegovi učenici odu na jezero, a za njima krene veliko mnoštvo iz cijele Galileje, Judeje,

⁸ Jeruzalema, Idumeje, s istočne strane Jordana, čak i iz okolice Tira i Sidona. Vijest o čudima koje je činio nadaleko se pročula, pa su ga dolazili osobno vidjeti.

⁹ Isus reče učenicima da mu dovezu čamac koji će biti spreman ako se mnoštvo previše natisne oko njega.

¹⁰ Toga je dana mnoge iscijelio pa je na njega nahrupilo golemo mnoštvo bolesnika pokušavajući ga dotaknuti.

¹¹ Kad bi ga vidjeli ljudi opsjednuti nečistim duhom, pali bi pred njim ničice i vikali: “Ti si Božji Sin!”

¹² A on im je oštro zabranjivao da ga očituju.

Isus izabira dvanaestoricu apostola

(Mt 10:1-4; Lk 6:12-16; Djela 1:13)

¹³ Zatim ode u goru i pozove one koje je izabrao da mu se ondje pridruže te oni dođu.

¹⁴ Od njih odabere dvanaestoricu da ga prate i imenuje ih apostolima. Njih je poslao da propovijedau

¹⁵ i da imaju vlast istjerivati zloduhe.

¹⁶ Evo imena Dvanaestorice što ih je izabrao:

Šimun (kojemu je nadjenulo ime Petar),

¹⁷ Jakov i Ivan (Zebedejevi sinovi, kojima je Isus dao nadimak Boanerges, to jest “Sinovi groma”),

¹⁸ Andrija,

Filip,

Bartolomej,

Matej,

Toma,

Jakov (Alfejev sin),

Tadej,

Šimun (član političke stranke koja se zalagala za nasilno svrgavanje rimske vlasti) i

¹⁹ Juda Iškariotski (koji ga je poslije izdao).

Isus i knez zloduha

(Mt 12:22-29; Lk 11:14-23; 12:10)

²⁰ Kad se vratio u dom gdje je boravio, opet je nagnulo toliko mnoštvo da nisu stigli ni jesti.

²¹ Kad su za to čuli njegovi, dođu ga odvesti jer su govorili da je izvan sebe.

²² Ali pismoznanci što su došli iz Jeruzalema rekoše da ga je opsjeo Beelzebub, poglavica zlih duhova, pa da uz njegovu pomoć izgoni zloduhe.

²³ Isus dozove ljude i počne im govoriti u prisposodobama: “Kako može Sotona izgoniti Sotonu?”

²⁴ Kraljevstvo koje je u sebi podvojeno propast će.

²⁵ Dom u kojemu vlada nesloga ne može opstati.

²⁶ Ako se dakle Sotona bori sam protiv sebe, kako će se onda održati? Ne bi uspio u tome.

²⁷ Ne možete ući u kuću snažnog čovjeka i opljačkati ga a da ga najprije ne svežete. Tek tada ga možete orobiti.

²⁸ Zaista vam kažem da se svaki ljudski grijeh može oprostiti, pa čak i hula.

²⁹ Ali hula na Svetoga Duha nikad se ne može oprostiti. To je vječni grijeh.”

³⁰ To im reče jer su govorili da ima nečistog duha.

Prava Isusova obitelj

(Mt 12:46-50; Lk 8:19-21)

³¹ Stigli su onamo njegova majka i braća, stajali vani te mu po nekim ljudima poručili da iziđe razgovarati s njima.

³² Oko njega je sjedilo mnoštvo kad mu rekoše: “Vani su ti majka, braća i sestre, žele te vidjeti.”

³³ On im odgovori: “Tko mi je majka? Tko su mi braća?”

³⁴ Pogleda ljude koji su sjedili u krugu oko njega, pa reče: “Ovo su mi majka i braća!

³⁵ Zaista, tko god čini Božju volju, taj mi je i brat, i sestra i majka.”

4

Prispodoba o sijaču

(Mt 13:1-23; Lk 8:4-15)

¹ Isus opet počne poučavati na obali jezera. K njemu nagrne toliko ljudi da je ušao u lađicu na jezeru, sjeo u nju i odande propovijedao, a sve je mnoštvo ostalo na obali.

² Zatim stane poučavati ljude brojnim prispodobama. Evo jedne od njih:

³ “Slušajte! Neki je ratar sijao sjeme.

⁴ Dok ga je sijao po polju, nešto sjemena padne na stazu. Dođu ptice i pozobaju ga.

⁵ Dio sjemena padne na kamenito tlo gdje je zemlja bila plitka, pa odmah nikne.

⁶ Ali kad je granulo sunce, izgori i osuši se jer nije imalo duboka korijena.

⁷ Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga, tako da nije donijelo roda.

⁸ Dio ga, napokon, padne na dobru zemlju i donese trideseterostruk, šezdeseterostruk, a neka čak i stostruk urod.

⁹ Slušajte, kad već imate uši!”

¹⁰ Kad je Isus poslije ostao sam s Dvanaestoricom i s drugima koji su ga slijedili, upitaju ga o značenju te prispodobe.

¹¹ On im odgovori: “Vama je dopušteno razumjeti tajnu o Božjemu kraljevstvu. A ostalima, koji su vani, govorim u prispodobama.

¹² Kao što piše u Svetome pismu:
‘Gledat će moja djela,

ali neće dokučiti njihova značenja;
slušat će moje riječi,
ali ih neće razumjeti.
Neće se odvratiti od svojih grijeha
niti će im biti oprošteno.*

¹³ Ali ako ne možete razumjeti tu jednostavnu priču, kako ćete uopće razumjeti prisposode?

¹⁴ Sijač o kojemu sam govorio svatko je onaj tko u ljudska srca sije Božju riječ.

¹⁵ Sjeme na tvrdu tlu jesu oni koji čuju Riječ, ali odmah dođe Sotona i odnese tu Riječ u njih posijanu.

¹⁶ Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i odmah ju radosno prihvate,

¹⁷ ali nemaju korijena i nestalni su. Čim ih zbog Riječi snađe nevolja ili progonstvo, odmah podlegnu.

¹⁸ Trnovito tlo srca su ljudi koji čuju Riječ i prihvate ju,

¹⁹ ali tjeskobne brige ovoga svijeta, varavo bogatstvo i požuda za svime ostalime uguše sjeme i ono ostane bez roda.

²⁰ Dobro tlo je srce čovjeka koji čuje Riječ, razumije ju i donosi rod—trideseterostruko, šezdeseterostruko ili čak stostruko veći od posijanoga.”

Prisposoba o svjetiljci
(Lk 8:16-18)

²¹ Zatim ih upita: “Kada upalite svjetiljku, stavljate li ju pod košaru ili pod postelju da prigušite svjetlost? Nipošto! Stavljate ju na svijećnjak.

* 4:12 Izaija 6:9-10.

²² Sve ono što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.

²³ Slušajte, kad već imate uši!

²⁴ I nastojte svakako pozorno slušati! Kad budete tako činili, bolje ćete razumjeti što vam govorim.

²⁵ Onima koji žive po Božjoj mudrosti", reče im, "Bog će dati još više mudrosti. A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će ubrzo i ono malo od nje što imaju."

Sjeme koje samo raste

²⁶ Isus nastavi: "Božje je kraljevstvo poput ovoga: ratar baci sjeme na zemlju,

²⁷ a zatim ode dalje za svojim poslom. Lijegao je noću i ustajao danju, a sjeme je niknulo i izraslo a da on to nije ni znao.

²⁸ Zemlja sama od sebe donese rod: najprije izraste stabljika, zatim klas, pa se popuni zrelim zrnima.

²⁹ Čim zrno sazre, dođe ratar i požanje ga srpom."

Prispodoba o gorušičinom sjemenu (Mt 13:31-32; Lk 13:18-19)

³⁰ Isus upita: "Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga usporedim?

³¹ Ono je poput sitna gorušičina zrna, najmanjega od svakog sjemena koje se sije u zemlju.

³² Ali kad se posije, izraste veće od svake biljke u povrtnjaku, s velikim granama u kojih se sjenu mogu skloniti ptice nebeske."

³³ Isus je govorio takve prispodobе da pouči narod Riječi onoliko koliko su mogli shvatiti.

³⁴ Javno je poučavao samo u prisposodobama, a nasamo je svojim učenicima sve tumačio.

Isus smiruje oluju

(Mt 8:18, 23-27; Lk 8:22-25)

³⁵ Kad se spustila večer, Isus reče učenicima: “Prijedimo na drugu stranu jezera.”

³⁶ Oni otpustiše narod i povezoše ga u lađici iz koje je propovijedao. Za njima se otisnu i druge lađice.

³⁷ Odjednom se podiže silna oluja. Visoki valovi počnu se prelijevati u lađicu tako da se gotovo posve napunila vodom.

³⁸ Isus je spavao na krmu s glavom na jastuku. U panici su ga probudili vičući: “Učitelju! Zar ti uopće ne mariš što ćemo izginuti?”

³⁹ Isus se probudi, zaprijeti vjetru te reče moru: “Utišaj se! Umukni!” Vjetar prestane i nastane velika tišina.

⁴⁰ On upita učenike: “Što ste se toliko prestrašili? Zar još nemate vjere?”

⁴¹ Oni su bili silno prestrašeni. Pitali su jedan drugoga: “Pa tko je on da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

5

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka

(Mt 8:28-34; Lk 8:26-37)

¹ Doploviše na drugu obalu jezera, u geraski* kraj.

* **5:1** U nekim rukopisima *gadarski* ili *gergezanski* kraj. Vidjeti: Matej 8:28i Luka 8:26.

² Tek što je Isus izišao iz lađice, istrčao je pred njega s groblja neki čovjek opsjednut nečistim duhom.

³ Stanovao je u grobnicama, a nitko ga više nije mogao svezati, čak ni lancem.

⁴ Često su ga okivali u lance, ali on bi uvijek rastrgao lance i smrskao okove u komadiće. Nitko ga nije mogao ukrotiti.

⁵ Danju i noću bez prestanka je lutao grobljima i gorom vrišteći i udarajući sebe kamenjem.

⁶ Ugledavši Isusa izdaleka, pritrči mu i padne ničice pred njim.

⁷ Zavrišti i prodorno vikne: “Što hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijeg Boga? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!”

⁸ Isus mu, naime, bijaše zapovjedio: “Izlazi iz toga čovjeka, nečisti duše!”

⁹ Zatim ga upita: “Kako se zoveš?”

“Zovem se Legija”, odgovori on, “jer nas je mnogo u ovom čovjeku.”

¹⁰ Preklinjao ga je da ih ne potjera iz onoga kraja.

¹¹ A ondje je na obronku paslo veliko krdo svinja.

¹² “Pošalji nas onim svinjama da uđemo u njih”, zamole ga nečisti duhovi.

¹³ On im to dopusti. Nečisti duhovi iziđu i uđu u svinje, na što cijelo krdo od kojih dvije tisuće svinja jurne niz strmi obronak i utopi se u jezeru.

¹⁴ Svinjari pobjegnu u obližnje gradove i sela i razglase putem novost, pa ljudi pođu vidjeti što se dogodilo.

¹⁵ Dođu Isusu i ugledaju čovjeka koji bijaše opsjednut cijelom legijom kako sjedi obučen i pri zdravoj pameti te se uplaše.

¹⁶ A kad su očevici ispričali što se dogodilo s opsjednutim i sa svinjama,

¹⁷ ljudi počnu zaklinjati Isusa da ode iz njihova kraja.

¹⁸ On se vrati u lađu, a čovjek koji je bio opsjednut zamoli ga da mu dopusti poći s njime.

¹⁹ Ali mu Isus to nije dopustio. “Idi kući svojima”, reče mu on, “i ispričaj im koliko ti je milosrđe Bog iskazao.”

²⁰ Čovjek se zaputi u Dekapolis[†] toga kraja govoreći ljudima o svemu što mu je Isus učinio. I svi su se divili.

Isus iscjeljuje zbog velike vjere ljudi

(Mt 9:18-26; Lk 8:40-56)

²¹ Kad je Isus doplovio na drugu stranu jezera, okupi se oko njega na obali silno mnoštvo. On je stajao uz more.

²² Pristupi mu jedan od nadstojnika mjesne sinagoge, imenom Jair, te padne pred njim ničice

²³ preklinjući ga da mu iscijeli kćerkicu. “Na samrti je”, reče on. “Molim te, dođi i položi na nju ruke da ozdravi i da živi.”

²⁴ Isus pođe s njim, ali se oko njega natisnulo mnoštvo.

²⁵ Među ljudima bila je žena koja je болоvala od krvarenja već dvanaest godina.

[†] 5:20 Deset gradova.

²⁶ Mnogo je pretrpjela od brojnih liječnika i potrošila je na njih sve što je imala, ali nije ozdravila. Stanje joj se, naprotiv, pogoršalo.

²⁷ Slušala je o Isusu pa mu se približi straga kroz mnoštvo i dotakne njegov ogrtač.

²⁸ Mislila je: “Dodirnem li samo njegovu odjeću, ozdravit ću!”

²⁹ I zaista, krv joj smjesta prestane teći i ona na svojem tijelu osjeti da je ozdravila.

³⁰ Isus je odmah osjetio da je iz njega izišla sila pa se okrenu prema mnoštvu i upita: “Tko mi je dotaknuo odjeću?”

³¹ Učenici mu rekoše: “Toliko se mnoštvo tiska oko tebe, a ti pitaš tko te je dotaknuo!”

³² Ali Isus je pogledom tražio onu koja je to učinila.

³³ A žena, uplašena i dršćući jer je znala što joj se dogodilo, priđe mu i padne pred njim ničice te mu sve po istini ispriča.

³⁴ On joj reče: “Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru i budi iscijeljena od svoje bolesti!”

³⁵ Dok je Isus još to govorio, stigli su iz Jairova doma s viješću. “Kći ti je umrla. Nema smisla da dalje mučiš Učitelja.”

³⁶ Ali Isus se nije obazirao na to što su rekli, već se obrati Jairu: “Ne boj se! Samo vjeruj!”

³⁷ Isus ne dopusti nikome da ga prati osim Petru, Jakovu i Ivanu.

³⁸ Kad su stigli do kuće nadstojnika sinagoge, Isus vidje da ljudi viču, plaču i nariču u sav glas.

³⁹ On uđe i reče im: “Što tako naričete i plaćete? Dijete nije umrlo, nego samo spava!”

⁴⁰ Mnoštvo ga počne ismijavati, ali on ih sve potjera van.

Povede samo djetetova oca i majku te trojicu svojih učenika, pa uđe u prostoriju u kojoj je ležala djevojčica.

⁴¹ Uhvati ju za ruku i reče joj: “Talita kum!” (što znači: “Ustani, djevojčice!”).

⁴² Djevojčica je imala dvanaest godina. Ona smjesta ustane i počne hodati. Roditelji ostanu zapanjeni.

⁴³ Isus im zapovjedi da nikome ne govore što se dogodilo i reče im da joj daju jesti.

6

Isusa ne prihvataju u Nazaretu

(Mt 13:54-58; Lk 4:16-30)

¹ Isus ode odande i vrati se s učenicima u svoj zavičaj, u Nazaret.

² Sljedeće subote ode u sinagogu i počne poučavati. Mnogi ljudi su se divili i govorili: “Odakle mu ta mudrost i sila kojom čini takva čudesa?”

³ Nije li on drvodjelja, Marijin sin, Jakovljev, Josijin, Judin i Šimunov brat? Nisu li mu sestre tu među nama?” I sablaznili su se zbog njega.

⁴ Isus im reče: “Proroku ne iskazuju čast jedino u njegovu zavičaju, među rodbinom i u njegovu domu.”

⁵ Zbog njihove nevjere nije mogao ondje učiniti nikakva čuda, samo je iscijelio nekoliko bolesnika položivši na njih ruke.

⁶ Čudio se njihovoj nevjeri.

*Isus šalje dvanaesticu apostola
(Mt 10:1, 9-14; Lk 9:1-6)*

Išao je po selima i poučavao.

⁷ Pozvao je sebi Dvanaesticu te ih počeo slati po dvojicu dajući im vlast da izgone nečiste duhove.

⁸ Zapovjedio im je da na put ne ponesu ništa osim štapa—ni kruha, ni torbu, ni bakrena novca koji se običavao nositi u pojasu.

⁹ Reče im da obuju sandale, ali da ne ponesu ni ogrtača.

¹⁰ Kazao je: “Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte smještaj.

¹¹ Ako vas u nekome mjestu ne prihvate ili ne poslušaju, stresite i prašinu s nogu kad odlazite. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”

¹² Tako su učenici otišli i propovijedali o pokajanju.

¹³ Mnoge su zloduhe istjerali i mnogo bolesnika pomazali uljem i iscijelili.

*Smrt Ivana Krstitelja
(Mt 14:1-12; Lk 9:7-9)*

¹⁴ Ubrzo je i kralj Herod Antipa čuo za Isusa jer se o njemu posvuda govorilo. Neki su govorili: “To je od mrtvih uskrsnuo Ivan Krstitelj pa sad u njemu djeluju čudesne sile.”

¹⁵ Drugi su pak govorili da je Isus starodrevni prorok Ilija. Treći su tvrdili da je on novi prorok poput onih iz prošlosti.

¹⁶ Herod na to reče: “To je Ivan komu sam dao odrubiti glavu. Uskrsnuo je!”

¹⁷ Herod je, naime, zapovjedio da Ivana okuju u lance i bace u tamnicu zbog Herodijade, žene Herodova brata Filipa.

¹⁸ Herod ju je uzeo za ženu, a Ivan ga je opominjao: "Nije se dopušteno ženiti ženom vlastitog brata!"

¹⁹ Herodijada je zato zamrzila Ivana i htjela ga je ubiti, ali to nije mogla učiniti

²⁰ jer je Herod poštivao Ivana. Znao je da je svet i dobar čovjek i zato ga je štitio. Iako bi se uvijek uznemirio kad bi razgovarao s Ivanom, Herod ga je rado slušao.

²¹ Na posljétku se Herodijadi pružila prigoda. Herodu je bio rođendan te je priredio gozbu za svoje dvorane, visoke časnike i najuglednije građane Galileje.

²² Herodijadina kći plesala za Heroda i njegove uzvanike i svima se svidjela. "Traži od mene što ti drago," reče kralj djevojci,

²³ "pa bila to i polovica mogega kraljevstva, i dat ću ti što zatražiš!"

²⁴ Djevojka iziđe i upita majku: "Što da tražim?"

A ona odgovori: "Traži glavu Ivana Krstitelja!"

²⁵ Djevojka požuri natrag kralju te mu reče: "Zapovjedi da mi na pladnju donesu glavu Ivana Krstitelja, i to odmah!"

²⁶ Kralj se ražalosti, ali zbog toga što se zakleo i zbog uzvanika ne htjede ju odbiti.

²⁷ Odmah naredi krvniku da donese Ivanovu glavu. Krvnik ode u tamnicu, odrubi Ivanu glavu

²⁸ te je na pladnju dade djevojci, a ona ju odnese majci.

²⁹ Kad za to doznaše Ivanovi učenici, dođu uzeti njegovo tijelo da ga polože u grob.

Isus hrani pet tisuća ljudi

(Mt 14:13-21; Lk 9:10-17; Iv 6:1-13)

³⁰ Apostoli se s putovanja vrate Isusu te ga izvijeste o svemu što su činili i što su poučavali.

³¹ Isus im predloži: “Sklonimo se malo u osamu da se odmorimo.” Jer je dolazilo i odlazilo toliko ljudi da nisu imali vremena ni jesti.

³² Otisnu se tako lađom prema mirnijemu mjestu.

³³ No mnogi su ih opazili kako odlaze pa su ljudi iz mnogih mjesta potrčali onamo obalom i stigli prije njih.

³⁴ Kad je izišao iz lađice, ugleda silan narod pa se sažali nad njima jer su bili kao ovce bez pastira pa ih je dugo poučavao.

³⁵ Kad je dan poodmaknuo, pristupe mu njegovi učenici i kazaše: “Pust je ovo kraj a već je i kasno.

³⁶ Otpusti ljude da mogu otići na okolna imanja i sela te si kupiti što za jelo!”

³⁷ “Vi ih nahranite!” odgovori im Isus.

“Čime?” upitaju. “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo* da se kupi hrana za toliko mnoštvo!”

³⁸ “Pogledajte koliko hrane imate”, reče im.

Vrate se i kažu da imaju pet kruhova i dvije ribe.

³⁹ Isus im zapovjedi da posjedaju u skupine po zelenoj travi.

⁴⁰ Posjedali su u skupine od stotinu i od pedeset ljudi.

* **6:37** U grčkome: *dvjesto denara*.

⁴¹ Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te razlomi kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima. Također svima podijeli i one dvije ribe.

⁴² Svi su jeli dok se nisu nasitili

⁴³ i još poslije pokupe punih dvanaest košara preostalih ulomaka te ostatak riba.

⁴⁴ A nahranilo se pet tisuća muškaraca.

Isus hoda po vodi

(Mt 14:22-33; Iv 6:16-21)

⁴⁵ Odmah zatim Isus natjera učenike da uđu u lađu i da preplove na drugu obalu, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.

⁴⁶ Pošto se rastao s ljudima, otišao je u goru da se moli.

⁴⁷ Bila je noć, učenici su bili u lađi nasred jezera, a on sam na kopnu.

⁴⁸ Opazi da jedva veslaju boreći se s nasuprot-nim vjetrom te oko tri ure ujutro[†] krene prema njima hodajući po vodi. Htio im je prići,

⁴⁹ ali kad ga ugledaju kako hoda po vodi prema njima, vrisnu od straha misleći da je sablast.

⁵⁰ Svi su ga vidjeli i prestrašili se. Ali on im odmah reče: "Samo hrabro! Ja sam! Ne bojte se!"

⁵¹ Tada su ušli u lađu i vjetar prestane. Učenike je zaprepastilo to što su vidjeli.

⁵² Još nisu shvaćali značenje čuda s umnoženim kruhom jer su im srca bila tvrda i nisu vjerovali.

Isus ozdravlja sve koji ga dotaknu

(Mt 14:34-36)

[†] 6:48 U grčkome: *oko četvrte noćne straže.*

⁵³ Preplave jezero i pristanu u Genezaretu te privežu lađu

⁵⁴ i iziđu. Ljudi ga odmah prepoznaju

⁵⁵ i rastrče se po cijelomu kraju da razglase vijest o njegovu dolasku te mu počnu donositi bolesnike na nosilima.

⁵⁶ I u koji god bi grad, selo ili zaselak ušao, polijegali bi bolesnike na trgove i ulice te ga molili da im dopusti dotaknuti barem skut njegove haljine—i svi koji bi ga dotaknuli ozdravljali su.

7

*Isus poučava o unutrašnjoj čistoći
(Mt 15:1-20)*

¹ Jednom se okupe oko Isusa neki farizeji i pismoznanci koji su došli iz Jeruzalema

² te opaze da neki od njegovih učenika jedu “nečistim”, neopranim rukama.

³ Židovi, a osobito farizeji, nikada ne jedu a da obredno ne operu ruke jer to zahtijeva njihova starodrevna predaja.

⁴ Kad dođu doma s tržnice, uvijek se operu prije nego što dotaknu hranu. To je tek jedna od brojnih odredba kojih se drže, kao što je i obred pranja čaša, vrčeva i bakrenog posuđa.

⁵ Zato ga vjerski vođe upitaju: “Zašto tvoji učenici ne slijede stare židovske predaje? Jedu nečistim rukama.”

⁶ Isus im odgovori: “Licemjeri! Lijepo je o vama prorokovao Izaija kad je rekao:

Ovaj me narod štuje samo usnama,
ali srce im je daleko od mene.

⁷ Uzalud me štuju

jer kao moje učenje poučavaju ljudske zapovijedi.*

⁸ Vi zanemarujete Božje zapovijedi i zamjenjujete ih ljudskim predajama.

⁹ Lijepo! Odbacujete Božje zapovijedi zbog svoje predaje!

¹⁰ Mojsije vam je, primjerice, dao Božju zapovijed: 'Poštuj oca i majku!' i 'Tko prokune oca ili majku, neka se kazni smrću!'

¹¹ Ali vi kažete da je roditeljima opravdano reći: 'Žao mi je, ne mogu vam pomoći jer sam se Bogu zakleo dati ono što sam mogao dati vama.'

¹² Tako ljudima dopuštate da zanemare roditelje koji su u potrebi

¹³ i kršite Božju zapovijed da zaštitite vlastitu predaju. To je tek jedan od brojnih primjera."

Što onečišćuju čovjeka?

¹⁴ Tada Isus pozove mnoštvo i reče im: "Slušajte me svi i nastojte shvatiti!

¹⁵ Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, ali onečišćuje ga ono što iz njega izlazi.

¹⁶ Slušajte, kad već imate uši!"

¹⁷ Zatim ode od mnoštva u kuću, a učenici ga zamole da im objasni prispodobu.

¹⁸ "Zar ni vi ne razumijete?" upita ih on. "Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti ono što u njega uđe izvana

¹⁹ jer ne ide u srce, već odlazi u trbuh, a zatim se izbacuje u zahod!" Tim je riječima sve vrste hrane proglasio čistima.

* **7:7** Izaija 29:13.

20 Zatim još reče: “Čovjeka onečišćuje ono što izlazi iz njegove nutrine.

21 Jer iz nutrine, iz ljudskoga srca, dolaze zle misli, bludnost, krađa, ubojstvo,

22 preljub, pohlepa, zloća, prijevara, razvrat, zavist, kleveta, oholost i glupost.

23 Sva ta zla izlaze iznutra, ona čovjeka prljaju i čine ga nečistim pred Bogom.”

Vjera poganke

(Mt 15:21-28)

24 Nakon toga Isus iz Galileje ode u tirski kraj te uđe u neku kuću ne želeći da itko sazna da je ondje. Ali nije se mogao skriti.

25 Odmah mu dođe neka žena koje je djevojčicu opsjeo nečist duh i padne ničice pred njim.

26 Bila je ona poganka, rodom Sirofeničanka. Preklinjala ga je da istjera nečistog duha iz njezine kćeri.

27 Isus joj reče: “Prije bih trebao pomoći vlastitom rodu—Židovima.[†] Nepravedno je uzeti kruh djeci i baciti ga psima.”

28 Ona odgovori: “Istina je, Gospodine, ali čak i psi ispod stola jedu mrvice koje padnu djeci.”

29 “Zbog toga što si rekla,” reče joj Isus, “možeš ići. Zli je duh izišao iz tvoje kćeri.”

30 Kad je žena stigla doma, našla je djevojčicu kako leži u postelji. Zli duh bijaše izišao.

Isus iscjeljuje gluhonijema čovjeka

(Mt 15:29-31)

[†] 7:27 U grčkome: *Pusti da se najprije djeca nasite!*

³¹ Iz Tira Isus ode u Sidon, a zatim natrag do Galilejskog jezera, usred područja Dekapolisa.‡

³² Donesu mu gluhonijemog čovjeka i preklinjahu ga da na njega položi ruke i iscijeli ga.

³³ On ga izvede iz mnoštva na mjesto gdje su mogli biti nasamo, stavi prste u njegove uši, a zatim pljune i svojom mu slinom dotakne jezik.

³⁴ Pogleda u nebo, uzdahne i zapovjedi: “Otvori se!”

³⁵ Sluh mu se odmah vrati, a jezik razriješi tako da je mogao razgovijetno govoriti.

³⁶ Isus zabrani ljudima o tome govoriti, ali što im je on više branio, to su više pripovijedali.

³⁷ Silno su se divili. Neprekidno su ponavljali: “On čini divne stvari—čak vraća sluh gluhima i čini da nijemi progovore!”

8

Isus hrani četiri tisuće ljudi

(Mt 15:32-39)

¹ U to se vrijeme opet okupi veliko mnoštvo, a ljudi nisu imali što jesti. Isus pozove učenike te im reče:

² “Žao mi je tih ljudi. Već su tri dana ovdje sa mnom i više nemaju što jesti.

³ Ako ih pošaljem gladne kućama, klonut će na putu. Neki su došli izdaleka.”

⁴ “Pa kako da im u ovoj pustoši nabavimo dovoljno hrane?” upitaju učenici.

⁵ “Koliko kruhova imate?” upita ih.

“Sedam”, odgovore.

‡ 7:31 Deset gradova.

⁶ Nato on reče mnoštvu da posjeda po zemlji. Zatim uzme sedam kruhova, zahvali za njih Bogu, razlomi ih na komade i dade svojim učenicima. A učenici ih podijele mnoštvu.

⁷ Nađe se i nekoliko ribica. Isus ih blagoslovi pa reče učenicima da i njih podijele.

⁸ Svi se nasitiše, a zatim pokupe sedam košara preostale hrane.

⁹ Ondje je bilo oko četiri tisuće muškaraca. Pošto su jeli, on ih otpusti kućama.

¹⁰ Odmah zatim uđe s učenicima u lađu i doplovi u okolicu Dalmanute.

Farizeji traže znak (Mt 16:1-4)

¹¹ Kad farizeji doznaju da je stigao, dođu s njime raspravljati. Tražili su od njega da im pokaže znak s neba kao potvrdu.

¹² Kad je to čuo, on uzdahne i reče: “Zašto ovaj naraštaj neprestano traži znakove? Zaista vam kažem, ovaj ih naraštaj neće dobiti.”

¹³ Zatim se vrati u lađicu, ostavi ih i preplovi na drugu stranu jezera.

Herodov i farizejski kvasac (Mt 16:5-12)

¹⁴ No učenici su zaboravili ponijeti hrane prije polaska te su sa sobom u lađi imali samo jedan kruh.

¹⁵ Isus ih strogo opomene: “Čuvajte se farizejskoga kvasca i kvasca kralja Heroda!”

¹⁶ “Nemamo kruha”, govorili su međusobno jer mišljahu da im je zato to rekao.

17 Isus je čuo o čemu govore pa reče: “Zašto govorite o tomu da nemate kruha? Zar još niste razumjeli, zar ne shvaćate? Zar su vam srca tako otvrdnula?”

18 Imate oči, a ne vidite! Imate uši, a ne čujete!*

Zar ništa ne možete upamtiti?

19 A onih pet tisuća muškaraca koje sam nahranio razlomivši pet kruhova? Koliko ste punih košara ostataka skupili nakon toga?”

“Dvanaest”, odgovore.

20 “A koliko je košara hrane preostalo kad sam razlomio sedam kruhova i njima nahranio četiri tisuće muškaraca?”

“Sedam punih košara”, rekoše.

21 “Pa zar još ne razumijete?” upita ih.

Isus iscjeljuje slijepca

22 Kad stignu u Betsaidu, dovedu mu slijepca i zamole ga da ga dotakne i iscijeli.

23 Isus uzme slijepca za ruku i povede ga izvan sela, pljune mu u oči te na njih položi ruke. “Vidiš li što?” upita ga.

24 Čovjek podiže pogled. “Vidim ljude,” reče, “ali nejasno, poput stabala koja hodaju!”

25 Tada mu Isus ponovno stavi ruke na oči i čovjeku se taj put posve vrati vid, tako da je vidio sasvim jasno.

26 Isus ga pošalje kući. “Ne svraćaj putem u selo”, reče mu.

Petar priznaje Isusa za Mesiju (Mt 16:13-16, 20; Lk 9:18-21)

* **8:18** Jeremija 5:21.

²⁷ Isus i njegovi učenici odu iz Galileje u sela Filipove Cezareje. On ih putem upita: “Što ljudi kažu, tko sam ja?”

²⁸ “Neki kažu da si Ivan Krstitelj,” odgovore učenici, “drugi kažu da si Ilija, a treći da si jedan od proroka.”

²⁹ Tada ih upita: “A za koga me vi držite?” Petar odgovori: “Ti si Krist!”

³⁰ Isus im zabrani da ikomu o njemu govore.

*Isus pretkazuje svoju smrt i uskrsnuće
(Mt 16:21-23; Lk 9:22)*

³¹ Zatim im počne objašnjavati kako će on, Sin Čovječji, morati mnogo pretrpjeti od starješina, svećeničkih poglavara i pismoznanaca, koji će ga odbaciti, te da će biti ubijen i nakon tri dana uskrsnuti.

³² Govorio im je o tome posve otvoreno. Petar ga nato povede na stranu i počne ga od toga odgo-varati.

³³ Isus se okrene, pogleda učenike te strogo ukori Petra: “Odstupi od mene, Sotono, jer ti ne razmišljaš na Božji način, nego ljudski!”

*Kako biti Kristovi učenici
(Mt 16:24-28; Lk 9:23-27)*

³⁴ Tada pozove učenike i mnoštvo da priđu i slušaju. Zatim reče im: “Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

³⁵ Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene i za Radosnu vijest, imat će istinski život.

³⁶ Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš vječni život?

³⁷ Što se može mjeriti s vrijednošću života?[†]

³⁸ Posrami li se tko mene i mojih riječi pred ovim preljubničkim i grešnim naraštajem, njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti kada dođem u svojoj i Očevoj slavi i u slavi svetih anđela.”

9

¹ Nadalje reče: “Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što vide Božje kraljevstvo kako dolazi sa silom!”

Preobrazba

(Mt 17:1-13; Lk 9:28-36)

² Nakon šest dana povede Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana visoko u goru, u osamu. Tu se pred njima preobrazi.

³ Haljine mu postanu tako blještavo bijele kako ih ne bi mogao izbijeliti nijedan bjelilac na zemlji.

⁴ Tada se pojave Ilija i Mojsije te počnu razgovarati s Isusom.

⁵ “Učitelju, dobro je što smo ovdje!” reče mu Petar. “Napraviti ćemo tu tri sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.”

⁶ Nije, naime, znao što da kaže jer su se silno prestrašili.

⁷ Dok je to još govorio, prekrije ih oblak, a iz njega se začuje glas: “Ovo je moj ljubljani Sin! Njega slušajte!”

⁸ Oni smjesta pogledaju uokolo. Mojsije i Ilija bijahu nestali i samo je Isus bio s njima.

[†] **8:37** U grčkome: *Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoj život?*

⁹ Dok su silazili s gore, Isus im zapovjedi da nikome ne govore što su vidjeli sve dok Sin Čovječji ne ustane od mrtvih.

¹⁰ Zadržali su to za sebe, ali su o tome razgovarali i pitali se na što je mislio kad je rekao da će “ustati od mrtvih”.

¹¹ Upitaju ga: “Zašto pismoznanci tvrde da prije Mesije mora doći Ilija?”

¹² “Nesumnjivo najprije mora doći Ilija”, reče on, “da sve opet stavi na svoje mjesto. Kako onda u Svetomu pismu piše da će Sin Čovječji mnogo trpjeti te da će biti prezren?”

¹³ Ali vam kažem da je Ilija već došao i su s njim postupili kako im se prohtjelo, baš kao je u Pismu i pretkazano.”

*Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mt 17:14-19; Lk 9:37-42)*

¹⁴ Kad su se vratili ostalim učenicima, opaze da se ondje okupilo mnoštvo ljudi i pismoznanci te da se prepiru.

¹⁵ Mnoštvo je sa strahopoštovanjem promatralo Isusa dok im je prilazio, a onda mu potrčalo u susret da ga pozdravi.

¹⁶ “Oko čega se prepirete?” upita ih.

¹⁷ Neki čovjek iz mnoštva mu reče: “Učitelju, doveo sam svojeg sina da ga iscijeliš—ne može govoriti jer je opsjednut nijemim duhom.

¹⁸ Kad ga uhvati, baci ga na zemlju, na usta mu ide pjena, škripi zubima i koči se. Zato sam zamolio tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”

¹⁹ “O nevjerni rode!” reče Isus učenicima. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite mi ga!”

²⁰ Dovedu ga. Kad je ugledao Isusa, duh silno zgrči ga. On padne na tlo previjajući se, a na usta mu udari pjena.

²¹ “Otkad mu je tako?” upita Isus oca.

“Još odmalena”, odgovori.

²² “Duh ga često baci u vatru ili u vodu da ga ubije. Smiluj nam se i učini što ako možeš!”

²³ “Ako mogu?” zapita ga Isus. “Sve je moguće onomu koji vjeruje!”

²⁴ Dječakov otac smjesta poviče: “Vjerujem! Pomozi mi da ne sumnjam!”

²⁵ Kad Isus opazi da im prilazi sve više ljudi, zaprijeti nečistome duhu: “Nijemi i gluhi duše! Zapovijedam ti da iziđeš iz njega i da se više ne vraćaš!”

²⁶ Zli duh vrisne, silno zgrči dječaka, pa iziđe iz njega. Dječak ostane beživotno ležati, pa mnogi rekoše: “Mrtav je!”

²⁷ Ali Isus ga uzme za ruku i pomogne mu ustati te se on osovi na noge.

²⁸ Kad uđe u kuću i ostane nasamo s učenicima, oni ga upitaju: “Zašto mi nismo mogli istjerati tog zloduha?”

²⁹ Isus im reče: “Ta se vrsta može istjerati samo molitvom.”

*Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mt 17:22-23; Lk 9:43-45)*

³⁰ Odlazeći iz toga kraja, putovali su Galilejom. Isus nije htio da ljudi saznaju da su ondje.

³¹ Poučavao je, naime, učenike i reče im: “Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke. Ubit će ga, ali on će nakon tri dana uskrsnuti.”

³² Ali oni nisu razumjeli što im kazuje, a bojali su se pitati ga da im objasni.

*Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 18:1-5; Lk 9:46-48)*

³³ Stignu tako u Kafarnaum. Kad su se smjestili u kući u kojoj su kanili boraviti, Isus ih upita: “O čemu ste to putem raspravljali?”

³⁴ Ali oni su samo šutjeli jer su se prepirali oko toga tko je od njih najveći.

³⁵ Isus sjedne i pozove ih bliže te im reče: “Tko želi biti prvi, taj sebe mora staviti na zadnje mjesto i biti sluga svima!”

³⁶ Zatim uzme dijete, postavi ga u sredinu između njih, zagrli ga te im reče:

³⁷ “Tko prihvati takvo malo dijete radi mene, mene prihvaća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao.”

*Pozivanje na Isusovo ime
(Mt 10:42; Lk 9:49-50)*

³⁸ Ivan mu reče: “Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine.”

³⁹ “Ne branite mu!” reče im Isus. “Jer nema toga tko bi mogao činiti čudesa u moje ime, a onda ubrzo govoriti zlo o meni.

⁴⁰ Tko nije protiv nas, za nas je!

⁴¹ Tko vas napoji čašom vode, zato što meni pripadate, sigurno neće mu propasti nagrada.

*Navođenje na grijeh
(Mt 18:8-9; Lk 17:1-2)*

⁴² Ali tko jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene navede da posrne u vjeri, bilo bi mu bolje da mu o vrat objese mlinski kamen i bacili ga u more.

⁴³ Navodi li te vlastita ruka na grijeh, odsijeci ju. Bolje ti je kljastu ući u vječni život nego s objema rukama biti bačen u neugasivi oganj pakla,

⁴⁴ gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.*

⁴⁵ Navodi li te na grijeh vlastita noga, odsijeci ju! Bolje ti je hromu ući u vječni život nego s objema nogama biti bačen u pakao,

⁴⁶ gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.

⁴⁷ Navodi li te i vlastito oko na grijeh, iskopaj ga i baci! Bolje ti je bez jednog oka ući u kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao,

⁴⁸ gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.

⁴⁹ Svatko će biti vatrom zasoljen.

⁵⁰ Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime ćete ju opet osoliti? Zato ne gubite svoju slanost! Živite u miru jedni s drugima!”

10

*O braku i rastavi
(Mt 19:1-9)*

¹ Isus ode iz Kafarnauma južnije, u judejski kraj te istočno od rijeke Jordana. I opet nagrne k njemu mnoštvo naroda te ih je po svojemu običaju poučavao.

* **9:44** Izaija 66:24.

² Priđu mu neki farizeji pa ga upitaju pokušavajući ga zaskočiti: “Smije li se muž razvesti od žene?”

³ “Što vam je o tome zapovjedio Mojsije?” upita ih Isus.

⁴ “On je to dopustio”, odgovore mu. “Rekao je da muž mora ženi samo napisati otpusnicu i može ju otpustiti.”

⁵ “Mojsije vam je napisao ovu zapovijed zbog vaših tvrdih srca!

⁶ Jer Bog ih je još na početku stvorenja stvorio ‘muškim i ženskim’*.

⁷ ‘Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom,

⁸ i njih će dvoje biti jedno tijelo.’† Njih dvoje, prema tome, nisu više dva, nego jedno.

⁹ Neka dakle nijedan čovjek ne rastavlja one koje je Bog sjedinio!”

¹⁰ Kad su bili u kući, učenici ga ponovno o tomu upitaju.

¹¹ On im reče: “Tko god se razvede od svoje žene da bi se oženio drugom, čini preljub prema prvoj ženi.

¹² Rastavi li se žena od muža i preuda, ona također čini preljub.”

*Isus blagoslivlja djecu
(Mt 19:13-15; Lk 18:15-17)*

¹³ Isusu su dovodili djecu da ih dotakne i blagoslovi. Učenici su im to priječili.

* **10:6** Postanak 1:27; 5:2. † **10:8** Postanak 2:24.

¹⁴ Kad je Isus to vidio, razljutio se te im reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima pripada Božje kraljevstvo!”

¹⁵ Zaista vam kažem, tko kraljevstvo Božje ne prihvati poput te dječice, nikada neće u njega ući!”

¹⁶ Tada izgrli djecu i blagoslovi ih polažući na njih ruke.

Bogataš

(Mt 19:16-30; Lk 18:18-30)

¹⁷ Dok se spremao na put, pritrči mu neki čovjek, klekne pred njega i upita ga: “Dobri učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni život?”

¹⁸ “Zašto me zoveš dobrim?”[‡] upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.

¹⁹ A zapovijedi znaš: ‘Ne ubij’, ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’, ‘Ne varaj’, ‘Poštuj oca i majku!’ ”

²⁰ “Gospodine, sve te zapovijedi držim još od mladosti”, odgovori čovjek.

²¹ Isus ga promotri i zavoli ga. “Još ti jedno nedostaje”, reče mu, “idi i prodaj sve što imaš, a novac razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i slijedi me!”

²² Čovjek se na te riječi snuždi i žalosno ode jer je imao veliki imetak.

²³ Isus pogleda uokolo i reče učenicima: “Kako je teško bogatašima ući u kraljevstvo Božje!”

[‡] **10:18** Epitet “dobar” upotrebljavao se samo za Boga. Isus postavlja pitanje da bi vidio da li čovjek ima pravilno razumijevanje Isusovog identiteta, odnosno, da je Isus Bog. Ukoliko ga čovjek prihvaća kao Boga, on će onda prihvatiti Isusov poziv da rasproda sve što ima i da ga slijedi.

²⁴ Oni se na to silno iznenade. Isus nastavi: “Djeco draga, kako je teško ući u kraljevstvo Božje!

²⁵ Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje kraljevstvo!”

²⁶ Učenici se zaprepaste. “Pa tko se onda uopće može spasiti?” pitali su.

²⁷ Isus ih pozorno pogleda pa reče: “Ljudima je to potpuno nemoguće, ali ne i Bogu. Jer Bogu je sve moguće!”

²⁸ Petar mu reče: “Evo, mi smo sve ostavili da te slijedimo.”

²⁹ Isus odgovori: “Zaista vam kažem, nema takvoga tko se radi mene i radi Radosne vijesti odrekao kuće, braće, sestara, majke, oca, djece ili imanja,

³⁰ a da uz progonstvo neće već u ovome svijetu dobiti natrag stotruko: kuće, braću, sestre, majku, oca, djecu i imanja, a u budućem svijetu i vječni život.

³¹ Ali mnogi koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a mnogi koje ovdje smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

*Isus ponovno naviješta svoju smrt
(Mt 20:17-19; Lk 18:31-34)*

³² Uspinjali su se prema Jeruzalemu. Isus je išao pred zaprepaštenim učenicima. Ljudi koji su ga slijedili bili su prestrašeni. Isus povede Dvanaesticu na stranu i počne im još jedanput govoriti o onomu što mu se imalo dogoditi:

³³ “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Tamo će Sina Čovječjega predati svećeničkim glavarima i pismoznancima, koji će ga osuditi na smrt i predati Rimljanima.Š

³⁴ Rugat će mu se, popljuvati ga, bičevati i ubiti. Ali on će nakon tri dana uskrsnuti.”

Isus poučava o služenju drugima

(Mt 20:20-28; Lk 22:24-27)

³⁵ Zatim mu priđu Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, i mu rekoše: “Učitelju, htjeli bismo da nam nešto učiniš.”

³⁶ “A što?” upita ih Isus.

³⁷ “Dopusti nam, kad uđeš u svoju slavu, da sjedimo na počasnim mjestima do tebe, jedan s desne, a drugi s lijeve strane.”

³⁸ Isus odgovori: “Ne znate što tražite. Možete li vi ispiti gorku čašu iz koje ću ja piti? Ili se krstiti krštenjem trpljenja kojim se ja moram krstiti?”

³⁹ “Možemo!” odgovore oni. A on reče: “Zaista ćete piti iz moje čaše i krstiti ćete se mojim krštenjem,

⁴⁰ ali nije na meni da odredim tko će sjediti zdesna ili slijeva do mene. Ta mjesta pripadaju onima za koje su određena.”

⁴¹ Kad su to čula ostala desetorica učenika, naljute se na Jakova i Ivana.

⁴² Zato ih Isus dozove k sebi i reče: “Vi znate da oni koji se smatraju vladarima svijeta okrutno postupaju s narodom i da moćnici nad njim vladaju stegom.

⁴³ Ali nije tako među vama! Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka vam bude sluga.

Š **10:33** U grčkome: *poganima*.

⁴⁴ Tko želi biti najveći od svih, neka svima bude robom.

⁴⁵ Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, već da on služi drugima i dade svoj život kao otkupninu za mnoge.”

*Isus vraća vid Bartimeju
(Mt 20:29-34; Lk 18:35-43)*

⁴⁶ Stigli su tako u Jerihon. Kad je Isus izlazio iz Jerihona u pratnji učenika i velikog mnoštva, pokraj puta sjedio je slijepi prosjak Bartimej, Timejev sin.

⁴⁷ Kad je čuo da je stigao Isus iz Nazareta, počeo je vikati: “Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!”

⁴⁸ Mnogi su ga korili i opominjali ga da ušuti, ali on počne još jače vikati: “Sine Davidov, smiluj mi se!”

⁴⁹ Kad Isus to začuje, zaustavi se i reče: “Recite mu da priđe.”

Oni pozovu slijepca. “Samo hrabro!” kazaše mu. “Hajde, zove te!”

⁵⁰ Bartimej zbaci sa sebe ogrtač, skoči i pritrči Isusu.

⁵¹ “Što želiš da ti učinim?” upita ga Isus.

“Da progledam, Gospodine!,” zamoli slijepac.

⁵² “Hajde!”, odgovori mu Isus. “Tvoja te je vjera iscijelila!” Slijepac smjesta progleda i krene cestom za Isusom.

11

*Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mt 21:1-9; Lk 19:28-38; Iv 12:12-15)*

¹ Kad su se Isus i učenici približili Jeruzalemu te stigli pred Betfagu i Betaniju na Maslinskoj gori, Isus pošalje naprijed dvojicu učenika.

² “Idite u ono selo pred vama”, reče im, “i čim uđete, vidjet ćete privezano magare koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo.

³ Upita li vas tko: ‘Što to radite?’ recite samo: ‘Treba Gospodinu. Brzo će ga vratiti.’ ”

⁴ Oni odu i nađu magare zavezano na ulici, pokraj vrata neke kuće, te ga odvežu.

⁵ Neki ih ljudi upitaju: “Zašto ste odvezali magare?”

⁶ Oni im odgovore kako ih je Isus uputio te ih ljudi ostave na miru.

⁷ Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te ga Isus uzjaha.

⁸ Mnogi iz mnoštva razastru po cesti pred njim svoje ogrtače, drugi opet zelene grane koje su natrgali u polju.

⁹ I pred njim i iza njega išlo je mnoštvo i klicalo: “Slava Bogu!”*

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!

¹⁰ Blagoslovljeno kraljevstvo koje on donosi, kraljevstvo našega oca Davida!

Slava Bogu na nebu!”†

¹¹ Tako uđe u Jeruzalem, u Hram. Pomnljivo sve razgleda te, jer je već bilo kasno, ode s Dvanaestoricom u Betaniju.

* **11:9** U grčkome: *Hosanna!* (uzvik slavljenja koji doslovce znači “Spasi, molim te!”). † **11:10** Psalam 118:25-26i Psalam 148:1.

*Isus proklinje smokvu**(Mt 21:18-19)*

¹² Sljedećeg jutra krenu iz Betanije, a Isus ogladni.

¹³ Izdaleka opazi razlistalu smokvu pa joj priđe da vidi ima li na njoj koja smokva. Ali nije bilo ničega osim lišća jer još nije bilo vrijeme da smokva donese rod.

¹⁴ Isus reče stablu: “Nikada više nitko s tebe ploda ne jeo!” Čuli su to i učenici.

*Isus izgoni trgovce iz Hrama**(Mt 21:12-22; Lk 19:45-47; Iv 2:13-16)*

¹⁵ Kad opet stignu u Jeruzalem, on ode u Hram i počne izgoniti iz njega trgovce i njihove kupce, prevrne stolove mjenjačima novca i klupe prodavačima goluba.

¹⁶ Svima zabrani da prolaze Hram noseći stvari.‡

¹⁷ Pouči ih: “Nije li napisano u Svetome pismu: ‘Moj Hram treba biti molitveni dom za sve narode’Š?, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!”*

¹⁸ Kad su to čuli svećenički poglavari i pismoznanci, počnu smišljati kako da ga ubiju. Bojali su ga se jer je narod bio oduševljen Isusovim učenjem.

¹⁹ Uvečer Isus i učenici odu iz grada.

*Pouka o smokvi**(Mt 21:20-22; 6:14)*

²⁰ Prolazeći ujutro pokraj smokve koju je Isus prokleo, opaze da se iz korijena osušila.

‡ **11:16** Ljudi su često prolazili dvorištem Hrama koristeći ga kao prečicu prema Maslinskoj gori. Š **11:17** Izaija 56:7. * **11:17** Jeremija 7:11.

21 Petar se sjeti Isusovih riječi i uzvikne: “Učitelju[†], pogledaj! Smokva koju si prokleo osušila se!”

22 “Imajte vjeru u Boga!” odgovori im Isus.

23 “Zaista vam kažem, kada bi tko rekao ovoj planini: ‘Digni se i baci se u more’ i pritom ne bi posumnjao u srcu, nego vjerovao da će se to i dogoditi, to bi se zaista zbilo.

24 Zato vam kažem: što god da u molitvi tražite, vjerujte da ste to već dobili, pa ćete i dobiti.

25 Ali kad god ustanete moliti,[‡] najprije oprostite svima onima kojima što zamjerate da bi i vama nebeski Otac oprostio vaše grijehе.”

26 Ali ne oprostite li vi drugima njihovih pogrešaka, ni vaš nebeski Otac neće vama oprostiti vaše grijehе.§

O Isusovoj vlasti

(Mt 21:23-27; Lk 20:1-8)

27 Stignu opet u Jeruzalem. Dok je Isus prolazio Hramom, pristupe mu svećenički poglavari, pis-moznanci i starješine

28 te ga upitaju: “Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?”

29 Isus im odgovori: “Reći ću vam tko ako na-jprije vi meni odgovorite na pitanje:

30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi!”

[†] 11:21 U grčkome: *Rabbi*. [‡] 11:25 U Židova je bio običaj moliti se stojeći, lica uzdignuta prema nebu. § 11:26 Većina rukopisa ne sadrži taj stih.

³¹ Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: “Ako kažemo da je s neba, pitat će nas zašto mu onda nismo vjerovali.

³² A da kažemo da je od ljudi?” Bojali su se, međutim, naroda jer su Ivana svi držali za pravog proroka.

³³ Zato Isusu odgovore: “Ne znamo.”

A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!”

12

Prispodoba o zlim vinogradarima (Mt 21:33-46; Lk 20:9-19)

¹ Tada im počne govoriti u prispodobama: “Neki čovjek posadi vinograd i ogradi ga, iskopa tije-sak za grožđe i izgradi kulu. Zatim ga iznajmi vinogradarima i otpu-tuje.

² Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda.

³ Ali vinogradari ga dograbe, pretuku i pošalju natrag praznih ruku.

⁴ Vlasnik vinograda im zatim pošalje drugog slugu. Zakupci mu razbiju glavu i osramote ga.

⁵ Trećega kojeg im je poslao ubiju. Poslao im je i mnoge druge, ali oni ih sve premlate ili ubiju.

⁶ Preostao mu je samo još jedan: njegov ljubljени sin. Pošalje napokon i njega misleći: ‘Prema mo-jem sinu sigurno će se odnositi s poštovanjem.’

⁷ Ali kad vinogradari opaze da dolazi, rekoše: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’

⁸ Pa ga pograbe, ubiju i izbace tijelo iz vinograda.

⁹ Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se dogodilo? Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.

¹⁰ Ne sjećate li se ulomka iz Svetog pisma:
‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom.

¹¹ To je Gospodnje djelo,
čudesno u našim očima.’”*

¹² Židovski su ga vođe već tada htjeli uhvatiti jer su dobro znali da se ta prispodoba odnosi na njih, ali bojali su se mnoštva. Zato odu i ostave ga.

O porezu

(Mt 22:15-22; Lk 20:20-26)

¹³ Vjerski mu vođe pošalju neke farizeje i Herodove sljedbenike da ga uhvate u riječi.

¹⁴ Oni dođu i rekoše mu: “Učitelju, znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu. Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”

¹⁵ Isus prozre njihovo licemjerje pa reče: “Zašto me kušate? Pokažite mi kovani novac† pa ću vam reći.”

¹⁶ Donesu mu novčić, a on upita: “Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”

“Carevi”, odgovore.

¹⁷ “Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im. Bili su zadivljeni.

O uskrsnuću

(Mt 22:23-33; Lk 20:27-40)

* **12:11** Psalam 118:22-23. † **12:15** U grčkome: *denar*.

18 Tada dođu k njemu saduceji, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

19 “Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen muškarac bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi ona rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.‡

20 Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao sina.

21 Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre a da nije ostavio sina. S trećim se dogodi isto.

22 Tako nijedan od sedmorice ne ostavi potomstva. Na posljetku umre i žena.

23 Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”

24 Isus im odgovori: “Niste li vi u zabludi zato što ne razumijete Sveto pismo ni Božju silu?

25 Jer kad ljudi uskrsnu od mrtvih, neće se ženiti ni udavati, već će biti kao anđeli na nebu.

26 A glede uskrsnuća, niste li u Knjizi Izlaska, ondje gdje piše kako je Mojsije ugledao gorući grm, pročitali da mu je Bog rekao: ‘Ja sam Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev’Š dugo nakon što su oni poumirali?

27 A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Vi ste, prema tome, u velikoj zabludi!”

Najveća zapovijed
(Mt 22:34-40; Lk 10:25-28)

‡ 12:19 Ponovljeni zakon 25:5-6. § 12:26 Izlazak 3:6.

²⁸ Neki pismoznanac koji je ondje stajao shvatio je, slušajući raspravu, da je Isus dobro odgovorio pa ga upita: “Koja je najvažnija od svih zapovijedi?”

²⁹ Isus odgovori: “Najvažnija glasi:

‘Čuj, o Izraele! Naš Gospodin Bog jest jedini Bog.

³⁰ Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim,

svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom!’*

³¹ Druga glasi:

‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!’†

Nema zapovijedi koja bi bila veća od tih dviju.”

³² Pismoznanac odgovori: “Učitelju, pravo si rekao da je Bog jedini i da nema drugih osim njega.

³³ Voljeti ga svim srcem, svim razumom i svom snagom, a bližnjega voljeti kao samoga sebe vrijedi više nego sve paljenice i ostale žrtve.”

³⁴ Videći da pametno govori, Isus mu reče: “Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.” I nitko ga se više nije usudio išta pitati.

Čiji sin je Mesija

(Mt 22:41-46; Lk 20:41-44)

³⁵ Poučavajući u Hramu, Isus upita: “Kako pismoznanci mogu tvrditi da je Mesija Davidov sin?

³⁶ Pa sâm je David, nadahnut Svetim Duhom, rekao:

‘Gospodin je rekao mojem Gospodinu:

Sjedni mi s desne strane

dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.’‡

* **12:30** Ponovljeni zakon 6:4-5. † **12:31** Levitski zakonik 19:18.

‡ **12:36** Psalam 110:1.

³⁷ Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom. Kako bi mu onda mogao biti sin?" Mnoštvo ga je oduševljeno slušalo.

*Upozorenje protiv pismoznanaca
(Mt 23:1-7; Lk 11:43-46; 20:45-47)*

³⁸ Poučavajući ih dalje, reče: "Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim haljinama i da ih ljudi pozdravljaju na trgovima.

³⁹ U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a na gozbama na pročelju stola.

⁴⁰ Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u javnosti. Oni će biti strože kažnjeni."

*Udovičin dar
(Lk 21:1-4)*

⁴¹ Zatim ode sjesti do kutije za milodare te je promatrao mnoštvo kako ubacuje bakreni novac. Mnogi su bogataši ubacivali velike iznose.

⁴² Dođe i neka siromašna udovica te ubaci samo dva novčića.Š

⁴³ Isus dozove učenike i reče im: "Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica ubacila više nego svi ostali skupa!

⁴⁴ Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je imala."

13

*Isus pretkazuje buduće događaje
(Mt 24:1-22; Lk 21:5-24)*

Š 12:42 U grčkome: dvije lepte.

¹ Kad je Isus izlazio iz Hrama, jedan od učenika mu reče: “Učitelju, pogledaj! Kakva li kamenja! Kakve li građevine!”

² “Vidiš li kako je velika?” odgovori mu Isus. “A bit će porušena tako da od nje neće ostati ni kamen na kamenu.”

O počecima nevolja

³ Dok je sjedio na Maslinskoj gori nasuprot Hramu, Petar, Jakov, Ivan i Andrija nasamo ga upitaju:

⁴ “Kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?”

⁵ Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede!

⁶ Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom* i mnoge će zavesti.

⁷ Kad čujete da blizu vas izbijaju ratovi i vijesti o dalekim ratovima, ne uznemirujte se. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.

⁸ Zaratit će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa u mnogim dijelovima svijeta i zavladat će glad. Sve je to samo početak strašnih muka.

⁹ Kad se to počne događati, budite na oprezu! Predavat će vas sudovima i bičevati u sinagogama. Izvodit će vas pred upravitelje i kraljeve zato što ste moji sljedbenici. To će biti prigoda da im svjedočite o meni.

¹⁰ Radosna vijest mora se najprije navijestiti svim narodima.

¹¹ Kad vas uhite i predaju sudu, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti jer će vam tada biti

* **13:6** U grčkome: ...*pod mojim imenom i reći 'Ja sam'...*

dano što da kažete. Nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.

¹² Brat će brata i otac dijete predavati na smrt. Djeca će se dizati protiv roditelja i predavati ih da ih ubiju.

¹³ Svi će vas zamrziti zbog mene, ali tko ustraje do kraja, spasit će se.

¹⁴ Kad vidite 'svetogrđe' da stoji ondje gdje ne smije stajati (čitatelju, shvati o čemu je riječ!)†, neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru.

¹⁵ Tko se zatekne na krovu,‡ neka ne silazi u kuću što uzeti!

¹⁶ Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća po ogrtač!

¹⁷ Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme!

¹⁸ Molite se da ne morate bježati zimi

¹⁹ jer će to biti dani tako strašnih nevolja kakvih nije bilo otkako je Bog stvorio svijet niti će ih biti ikad poslije.

²⁰ I da Gospodin ne skрати to vrijeme nevolja, nitko se ne bi spasio. Ali on je skratio te dane zaradi svojih izabranika.

Isus govori o svojem povratku

(Mt 24:23-35; Lk 21:25-33)

²¹ Kaže li vam tada tko: 'Evo Mesije!' ili 'Eno ga ondje!' ne vjerujte

²² jer će ustati brojni lažni mesije i lažni proroci te činiti čudesa ne bi li, bude li moguće, zaveli i Božje izabranike.

²³ Budite oprezni! Unaprijed sam vas upozorio!

† 13:14 Daniel 9:27. ‡ 13:15 Ljudi su se u to doba često odmarali i družili na ravnim krovovima kuća, posebice uvečer kad je bilo svježije.

24 U vrijeme kad prođu sve te strahote,
Sunce će potamnjeti
i mjesec neće sjati,

25 zvijezde će s neba padati
i nebeske će se sile potresti. Š

26 Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na
oblacima s velikom moći i slavom.*

27 On će poslati anđele da saberu njegove iz-
abranike sa svih strana, sa svih četiriju vjetrova od
kraja zemlje do kraja neba.

Pouka o smokvi
(Mt 24:32; Lk 21:29-30)

28 Učite iz prispodobe o smokvi. Kad joj na
granama izbiju nježni pupovi i kad potjera lišće,
znate da je ljeto blizu.

29 Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam
vam govorio, možete biti sigurni da je Gospodinov
povratak blizu, na samim vratima.

30 Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok
se sve to ne dogodi.

31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju
zauvijek!

Neznani dan i čas
(Mt 24:36-51; Lk 21:34-36)

32 Nitko, međutim, ne zna dana ni ure kada će se
to dogoditi. Ne znaju ni anđeli na nebu, pa čak ni
Sin. Zna samo Otac.

33 Bdijte, dakle, i stražite jer ne znate kada će se
to zbiti!

Š 13:25 Vidjeti: Izaija 13:10; 34:4i Joel 2:10. * 13:26 Vidjeti:
Daniel 7:13.

³⁴ Dolazak Sina Čovječjega može se usporediti s odlaskom čovjeka koji je otputovao u drugu zemlju. Prije polaska kuću je povjerio na brigu slugama. Svakome je zadao posao, a vrataru zapovjedio da budno čeka njegov povratak.

³⁵ Bdijte, dakle, jer ne znate kada će se gospodar vratiti—uvečer, u ponoć, u ranu zoru kad pjevaju pijetli ili ujutro—

³⁶ da ne dođe iznenada i nađe vas kako spavate.

³⁷ Što kažem vama, kažem svima: Budno iščekujte njegov dolazak!”

14

Zavjera protiv Isusa

(Mt 26:2-5; Lk 22:1-2; Iv 11:45-53)

¹ Bila su dva dana do Pashe i do Blagdana beskvasnih kruhova. Svećenički poglavari i pis-moznanci još su čekali prigodu da Isusa na prije-varu uhvate i ubiju.

² “Nećemo na blagdanskoj svetkovini”, rekli su, “da se narod ne pobuni.”

Pomazanje u Betaniji

(Mt 26:6-13; Lk 7:37-38; Iv 12:1-8)

³ Dok je Isus u međuvremenu bio u Betaniji u kući Šimuna gubavca, uđe neka žena s alabasternom posudom skupocjenoga nardova mirisnog ulja. Razbije grlo posude i izlije ulje Isusu na glavu.

⁴ Neki se zbog toga naljute: “Čemu tako rasipati skupocjenu pomast!

⁵ Mogla se skupo prodati,* a novac dati siromasima.”

⁶ Ali Isus im reče: “Pustite ju na miru! Zašto joj dodijavate? Učinila mi je dobro djelo.

⁷ Siromaha će uvijek biti da im pomažete kad god budete htjeli, a ja neću uvijek biti s vama.

⁸ Ona je učinila što je mogla. Unaprijed je pomazala moje tijelo za ukop.

⁹ Zaista vam kažem, gdje god se diljem svijeta bude propovijedala Radosna vijest, spominjat će se i ovo njezino djelo, njoj na uspomenu.”

Juda pristaje izdati Isusa

(Mt 26:14-16; Lk 22:3-6)

¹⁰ Tada Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode svećeničkim poglavarima da se dogovori kako će izdati Isusa.

¹¹ Oni se obraduju i obećaju mu dati novca. Tako Juda počne tražiti prigodu da izda Isusa.

Posljednja večera

(Mt 26:17-19; Lk 22:7-13)

¹² Na prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati pashalno janje, učenici upitaju Isusa: “Gdje želiš da ti pripravimo pashalnu večeru?”

¹³ On pošalje dvojicu u Jeruzalem: “Idite u grad. Tamo ćete sresti čovjeka koji nosi vodu u vrču. Pođite za njim.

¹⁴ U kući u koju uđe potražite domaćina pa mu recite: ‘Učitelj pita u kojoj sobi može blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima.’

* **14:5** U grčkome: *prodati za više od tristo denara.*

¹⁵ On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam pripravite večeru.”

¹⁶ Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme pashalnu večeru.

*Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:20-25; Lk 22:21-23)*

¹⁷ Uvečer Isus dođe s Dvanaesticom.

¹⁸ Dok su jeli za stolom, reče im: “Zaista vam kažem, jedan od vas koji sa mnom jedete izdat će me!”

¹⁹ Oni se silno žaloste pa ga jedan za drugim počnu pitati: “Nisam valjda ja taj?”

²⁰ On odgovori: “To je jedan od vas Dvanaestice, koji sa mnom umaće kruh u istu zdjelu.

²¹ Jer ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kao što piše u Svetome pismu. Ali teško onome koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio!”

*Posljednja večera
(1 Kor 11:23-25)*

²² Dok su blagovali, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi ga i podijeli im govoreći: “Uzmite! Ovo je moje tijelo.”

²³ Zatim uzme čašu vina, zahvali Bogu i pruži njima. Svi su iz nje pili.

²⁴ A on im reče: “Ovo je moja krv, krv† Saveza, koja se za mnoge prolijeva.

† 14:24 U nekim rukopisima: *krv Novoga saveza.*

²⁵ Zaista vam kažem: Neću više piti vina[‡] sve do onoga dana kada ću piti novo vino u Božjemu kraljevstvu.”

²⁶ Otpjevaju zatim psalme i zapute se prema Maslinskoj gori.

Isusovo proroštvo o Petru

(Mt 26:31-35; Lk 22:31-34; Iv 13:36-38)

²⁷ “Svi ćete me napustiti”, reče im Isus, “jer u Svetome pismu piše:

‘Udarit ću pastira

i ovce će se razbježati.’[§]

²⁸ Ali kada uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.”

²⁹ Petar mu reče: “Napuste li te i svi ostali, ja te neću napustiti!”

³⁰ “Zaista ti kažem,” reče mu Isus, “još ove noći, prije nego što se pijetao drugi put oglasi, triput ćeš me se odreći.”

³¹ “Neću!” stane ga uvjeravati Petar. “Makar morao s tobom i umrijeti, neću te se odreći!” Tako su se zaklinjali i svi ostali.

Isus se moli u Getsemaniju

(Mt 26:36-46; Lk 22:39-46)

³² Dođu tako u maslinik nazvan Getsemani, a Isus reče učenicima: “Sjednite ovdje dok se ja pomolim!”

³³ Povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Obuzmu ga tjeskoba i duboka žalost.

³⁴ Tada im reče: “Duša mi je nasmrt shrvana tugom. Ostanite ovdje i bdijte.”

[‡] 14:25 U grčkome: *neću piti od trsovaroda*. [§] 14:27 Zaharija 13:7.

³⁵ Ode malo dalje i padne ničice. Molio se da ga, ako je moguće, mimoiđe strašni trenutak koji ga čeka.

³⁶ “Abba!* Oče!” molio je, “tebi je sve moguće. Otkloni ovu čašu od mene! Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

³⁷ Zatim se vrati trojici učenika i nađe ih spavati te reče Petru: “Šimune! Zar spavaš? Nisi mogao ni ure probdjeti?

³⁸ Ostanite budni i molite da vas ne bi svladala kušnja! Jer duh je spreman, ali je tijelo slabo.”

³⁹ Ode još jedanput i pomoli se istim riječima.

⁴⁰ I opet ih po povratku nađe spavati jer su im oči otežale. Nisu znali što bi mu rekli.

⁴¹ Kad se treći put vratio, reče im: “Još spavate i odmarate se? Dosta je bilo! Kucnuo je čas! Ja, Sin Čovječji, predan sam grešnicima u ruke.

⁴² Ustanite! Hajdemo! Evo, moj je izdajnik već tu!”

Isusovo uhićenje

(Mt 26:47-56; Lk 22:47-53; Iv 18:3-11)

⁴³ Upravo tada stigne Juda, jedan od Dvanaestorice, a s njime i svjetina naoružana mačevima i toljagama, koju su poslali svećenički poglavari, pismoznanci i drugi starješine.

⁴⁴ Izdajica im je dao znak: “To je onaj kojega poljubim. Uхватite ga i odvedite pod stražom.”

⁴⁵ On odmah priđe Isusu i reče: “Učitelju!†” i poljubi ga.

⁴⁶ Zatim podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

* **14:36** Na aramejskome: *Oče!* † **14:45** U grčkome: *Rabbi!*

⁴⁷ Jedan od nazočnih nato izvuče mač i njime odsiječe uho služi velikoga svećenika.

⁴⁸ Isus reče: "Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika!

⁴⁹ A svaki dan sam u Hramu poučavao, pa me ipak niste uhvatili. Ali sve se ovo događa zato da bi se ispunilo ono što o meni piše u Pismu."

⁵⁰ Nato ga svi učenici napuste i pobjegnu.

⁵¹ Slijedio ga je samo neki mladić u noćnoj košulji od gruba platna na golom tijelu. Kad su ga pokušali uhvatiti,

⁵² on ostavi košulju koju su mu strgnuli i gol pobjegne od njih.

Isus pred Velikim vijećem

(Mt 26:57-68; Lk 22:54-55, 63-71; Iv 18:12-13, 19-24)

⁵³ Isusa odvedu velikomu svećeniku i se ubrzo okupe ostali svećenički poglavari, pismoznanci i starješine.

⁵⁴ Petar ga je izdaleka slijedio i ušao u dvorište palače velikog svećenika. Sjeo je sa slugama uz vatru da se zagrije.

⁵⁵ Unutra su svećenički poglavari i cijelo Veliko vijeće tražili svjedočanstvo protiv Isusa na temelju kojega bi ga mogli smaknuti. Ali nisu ga mogli pronaći.

⁵⁶ Mnogi su lažno svjedočili, ali im se iskazi nisu podudarali.

⁵⁷ Zatim su neki o njemu lagali:

⁵⁸ "Čuli smo ga kad je rekao: 'Srušit ću ovaj Hram izgrađen ljudskim rukama i za tri dana ću izgraditi drugi, bez ljudskih ruku!' "

⁵⁹ Ali ni tada im se svjedočanstvo nije podudaralo.

⁶⁰ Veliki svećenik zatim stane pred sud i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš na ove optužbe protiv tebe?”

⁶¹ Isus ne odgovori. Tada ga veliki svećenik upita: “Jesi li ti Mesija, Sin Preslavnoga Boga?”

⁶² Isus odgovori: “Jesam. I gledat ćete Sina Čovječjega kako sjedi zdesna Svemogućemu i kako dolazi na nebeskim oblacima.”

⁶³ Nato veliki svećenik razdere svoju odjeću i reče: “Što će nam još svjedoci?”

⁶⁴ Čuli ste ga kako huli! Što kažete?” I svi ga osude na smrt.

⁶⁵ Neki počnu pljuvati po njemu. Pokrili su mu oči i onda ga udarali šakama rugajući se: “Pogodi tko te udario, proroče!” Čak su ga i sluge udarali.

Petar se odriče Isusa

(Mt 26:69-75; Lk 22:54-62; Iv 18:15-18, 25-27)

⁶⁶ Dok je Petar bio u dvorištu, dođe sluškinja velikog svećenika.

⁶⁷ Kad ugleda Petra da se grije pokraj vatre, pobliže ga promotri i reče: “I ti si bio s Isusom Nazarećaninom!”

⁶⁸ Petar zaniječe: “Niti znam niti razumijem o čemu govoriš!” I iziđe u predvorje. Upravo tada zakukuriče pijetao.

⁶⁹ Sluškinja ga opazi da ondje stoji pa opet počne govoriti ostalima: “Onaj je čovjek jedan od njih!”

⁷⁰ Petar ponovno zaniječe.

Poslije i ostali koji su se ondje našli počnu Petru govoriti: “Pa ti si doista jedan od njih, a i Galilejac si!”

⁷¹ Petar se stane kleti i zaklinjati: “Ja i ne pozna-
jem tog čovjeka o kojemu vi govorite!”

⁷² I pijetao odmah drugi put zakukuriče. Petar
se tada sjeti što mu je Isus rekao: “Prije nego što se
pijetao drugi put oglasi, triput ćeš me se odreći.” I
brizne u plač.

15

Isus pred Pilatom

(Mt 27:1-2, 11-14; Lk 23:1-5; Iv 18:28-38)

¹ Već rano ujutro sastanu se svećenički
poglavari, starješine i pismoznanci—cijelo
Veliko vijeće—te Isusa svežu i odvedu rimskome
upravitelju Pilatu.

² Pilat ga upita: “Jesi li ti kralj Židova?”

“Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.

³ Svećenički ga poglavari optuže za mnoge
zločine.

⁴ Pilat ga ponovno upita: “Zar nemaš ništa na to
reći? Gledaj kako te optužuju!”

⁵ Isus mu više ništa ne odgovori, što je Pilata
veoma začudilo.

Isusa osuđuju na smrt

(Mt 27:15-26; Lk 23:13-25; Iv 18:39–19:16)

⁶ Bio je, međutim, običaj da rimski upravitelj
svake godine o blagdanu Pashe pusti na slobodu
jednoga židovskog zatvorenika kojega narod za-
traži.

⁷ U to je vrijeme jedan od zatvorenika bio
Baraba, osuđen s drugim prevratnicima za ubo-
jstvo u pobuni.

⁸ Svjetina se počne okupljati pred Pilatom tražeći da, prema običaju, oslobodi jednog zatvorenika.

⁹ “Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?” upita Pilat.

¹⁰ Znao je, naime, da su ga svećenički poglavari predali sudu iz zavisti.

¹¹ Ali svećenički poglavari podjare svjetinu da zatraži slobodu za Barabu.

¹² “A što da onda učinim s ovim kojega nazivate kraljem Židova?”

¹³ A oni opet poviču: “Raspni ga!”

¹⁴ “Zbog čega?” upita Pilat. “Kakvo je zlo učinio?”

Ali oni su samo još glasnije vikali: “Raspni ga!”

¹⁵ I tako Pilat, želeći ugoditi svjetini, oslobodi Barabu, a Isusa izbičuje i preda da ga raspnu.

Vojnici se izruguju Isusu

(Mt 27:27-31; Iv 19:2-3)

¹⁶ Vojnici ga odvedu u palaču, u takozvani pretorij, i sazovu cijelu četu.

¹⁷ Obuku ga u grimiz i ispletu krunu od trnja te mu stave na glavu.

¹⁸ Pozdravljali su ga povcima: “Živio kralj Židova!”

¹⁹ Udarali su ga štapom po glavi, pljuvali po njemu i padali na koljena da mu se “klanjaju”.

²⁰ Kad su mu se izrugali, skinu s njega grimiz, odjenu ga u njegovu odjeću i odvedu da ga raspnu.

Isusa raspinju na križ

(Mt 27:32-44; Lk 23:26-43; Iv 19:16-27)

21 Natjeraju nekog prolaznika, Šimuna iz Cirene,* koji se baš tada vraćao iz polja, da ponese Isusov križ (Šimun bijaše Aleksandrov i Rufov otac).

22 Dovedu tako Isusa do mjesta zvanoga Golgota (što znači: "Lubanjsko mjesto").

23 Ponude mu vino s opojnim gorkim travama,† ali on nije htio piti.

24 Kad su ga raspeli, bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.‡

25 Raspeli su ga u devet sati ujutro.§

26 Iznad njega je stajao natpis o njegovoj krivnji: "KRALJ ŽIDOVA".

27 S njime su raspeli i dvojicu prevratnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva.*

29 Prolaznici su ga ružili i odmahivali glavom govoreći: "Možeš srušiti Hram i sam ga opet izgraditi u tri dana, je li?"

30 Spasi onda sebe i siđi s križa!"

31 Slično su mu se rugali i svećenički poglavari i pismoznanci: "Spasio je druge, a sebe ne može spasiti!"

32 Mesija! Kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa da vidimo, pa da vjerujemo!" Vrijeđali su ga čak i prevratnici raspeti skupa s njim.

* 15:21 Grad u sjevernoj Africi. † 15:23 U grčkome: *sa smirnom*.

‡ 15:24 Psalam 22:19. § 15:25 U grčkome: *A bijaše treća ura i raspeli su ga.* * 15:27 U nekim je rukopisima dodan i 28. stih:

Time se ispunilo ono što je zapisano u Svetom pismu: Тыме се испунило оно што је записано у Светом писму: "i među zlikovce bio ubrojen"

*Isusova smrt**(Mt 27:45-56; Lk 23:44-49; Iv 19:28-30)*

³³ O podnevu po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.[†]

³⁴ U tri sata Isus glasno poviče: “*Eloi, Eloi, lema sabahtani!*”, (što znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”)[‡]

³⁵ “Zove Iliju!” rekoše neki od nazočnih kad su to čuli.

³⁶ A neki čovjek otrči uzeti spužvu te ju namoči u ocat i natakne na trsku te mu pruži piti. “Da vidimo hoće li doći Ilija i skinuti ga”, reče.

³⁷ A Isus još jedanput glasno krikne i izdahne.

³⁸ Nato se zastor u Hramu razdere napola od vrha do dna.

³⁹ Kad je rimski stotnik koji je stajao nasuprot Isusu vidio kako je izdahnuo, reče: “Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!”

⁴⁰ Bile su tu i žene koje su promatrale izdaleka—Marija iz Magdale, Marija, majka Jakova mlađega i Josije, te Saloma,

⁴¹ koje su ga pratile i služile mu dok je bio u Galileji. S njim su došle u Jeruzalem.

*Isusov ukop**(Mt 27:57-61; Lk 23:50-56; Iv 19:38-42)*

⁴² Sve se to događalo u petak, na dan Priprave, dan uoči Subote. Kad je pala večer,

⁴³ Josip iz Arimateje, ugledan član Velikoga vijeća koji je također iščekivao Božje kraljevstvo, odvaži se te uđe k Pilatu zatražiti Isusovo tijelo.

[†] **15:33** U grčkome: *od šestoga do devetog sata*, po rimskome računanju vremena prema kojemu je dan počinjao u šest sati ujutro.

[‡] **15:34** Vidjeti Psalam 22:1.

⁴⁴ Pilat se veoma začudi da je Isus već umro, pa pozove dežurnoga rimskog stotnika da ga upita je li mrtav.

⁴⁵ Stotnik odgovori da jest, pa Pilat preda Josipu Isusovo mrtvo tijelo.

⁴⁶ Josip kupi platna, skine Isusovo tijelo s križa, umota ga u platno i položi u grob isklesan u stijeni te na ulaz navali kamen.

⁴⁷ Marija iz Magdale i Marija majka Josijina gledale su kamo ga polažu.

16

Isusovo uskrsnuće

(Mt 28:1-8; Lk 24:1-12; Iv 20:1-18)

¹ Kad prođe subota, Marija Magdalena, Saloma i Marija majka Jakovljeva odu kupiti mirisne pomasti da pomažu Isusovo tijelo.

² I u nedjelju* vrlo rano ujutro, još za izlaska sunca, pođu na grob.

³ Putem su se pitale: "Tko će nam odmaknuti kamen s ulaza u grob?"

⁴ Ali kad stignu, ugledaju da je kamen već odmaknut. Bio je to uistinu velik kamen.

⁵ Uđu u grob i zdesna ugledaju mladića u dugoj bijeloj haljini kako sjedi. Žene se zaprepaste.

⁶ On im reče: "Ne bojte se! Što se toliko čudite? Vi tražite rassetoga Isusa Nazarećanina. Nije ovdje; uskrsnuo je! Evo, tu su mu položili tijelo.

⁷ Idite javiti njegovim učenicima i Petru: Isus ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti, kako vam je i rekao."

* **16:2** U grčkome: *prvoga dana tjedna.*

⁸ Žene pobjegnu s groba dršćući i zaprepaštene. Od straha nikome nisu ništa kazale.†

(Kraći svršetak Evanđelja po Marku)

Poslije su o tim uputama ukratko izvijestile Petra i ostale učenike. Isus ih je poslije osobno poslao da od istoka do zapada naviještaju svetu i pouzdanu poruku o spasenju koje daje vječni život. Amen.

(Duži svršetak Evanđelja po Marku)

⁹ Isus je uskrsnuo rano ujutro u nedjelju.‡ Naprije se ukazao Mariji iz Magdale, iz koje bijaše istjerao sedam zlih duhova.

¹⁰ Ona to ode javiti njegovim sljedbenicima koji su tugovali i plakali.

¹¹ Ali kad im je rekla da je živ i da ga je vidjela, nisu joj povjerovali.

¹² Nakon toga Isus se ukazao u drugom obličju dvojici svojih sljedbenika koji su išli putem iz Jeruzalema na selo.

¹³ Oni su to javili ostalima, ali ni njima nisu vjerovali.

¹⁴ Zatim se ukaže jedanaestorici učenika dok su skupa jeli. Prekori ih zbog nevjere i tvrdoglavog odbijanja da povjeruju onima koji su ga vidjeli poslije uskrsnuća.

Veliko poslanje i uznesenje Isusovo

(Mt 28:18-20; Lk 24:36-53; Iv 20:19-23; Djela 1:7-12)

† **16:8** Većina najstarijih rukopisa Evanđelja po Marku završava s osmim stihom. Ostali rukopisi sadrže različite svršetke. Ovdje su navedena dva od najvjerodostojnijih svršetaka. ‡ **16:9** U grčkome: *prvoga dana tjedna.*

¹⁵ Usto im reče: “Idite po cijelome svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakome, svakom stvorenju.

¹⁶ Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen. Tko ne povjeruje, bit će osuđen.

¹⁷ One koji budu vjerovali pratit će čudesni znaci: izgonit će zle duhove u moje ime, govorit će novim jezicima,

¹⁸ moći će bez opasnosti uzimati zmije u ruke, a popiju li što otrovno, neće im nauditi; na bolesnike će stavljati ruke i oni će ozdravljati.”

¹⁹ Kada im je Gospodin Isus to rekao, uznesen je na nebo i sjeo je zdesna Bogu.

²⁰ Učenici su otišli posvuda propovijedati, a Gospodin je s njima djelovao i čudesnim znacima potvrđivao Riječ koju su propovijedali.

Biblica® Open Knjiga O Kristu
Croatian: Biblica® Open Knjiga O Kristu (New
Testament)

copyright © 1982, 1992, 2000 Biblica, Inc.

Language: Hrvatski

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this

translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-03

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 2 May 2025 from source files dated 3 May 2025

425f468f-678a-5f93-aa41-2f775f4b1405